

— I —

Намна и пона е нашата столица. Раздвеш  
се, че ведко, който и и вифедан, ще се свига-  
си със мен. Нито една добра улица, нито  
едно хубаво място за расходка, и това е  
нашата столица... Ако извземъ всич-  
ко издизайна си, то непременно немерото-  
ра по улиците ще убива тази веселост  
и ще я обрне въ презрение къмъ цвѣта  
градъ. И тази немерота и тази ност  
е въ по ност гадните улици, а пред-  
срвни си, дровни ми гадателю, какво  
ще е въ отъзи твѣни, крива и сгупени  
улици, въ които сривае най немерид и  
най — нвопашия народъ — евреите. Ако ми-  
немъ презъ твѣта, то ще дойдемъ до улицъ въ  
нашъ и нвопашия ще си запущимъ нвопашия,  
за да се предпазимъ отъ зловредната во-  
ня, която царува тамъ.....

С Г Н С  
Градски  
архив  
Ф. ....  
оп. ....  
№ .....

(X) дѣто сривае, и н-  
менемъ нвопашия

Но да оставимъ тѣте сродничата и да  
погнемъ разекаримъ си.

Тасотъ е четери; сивацето сивно грѣ  
нуръ сивъ бурний дровъ, който предъ-малко  
е да ади валя, улиците отиескаръ отъ дров-  
дѣтъ, сивъ раскаръни, нвопаши до нвопаши и само  
малкото просррано предъ дровничето